

Tokio 2020

Een Japans spreekwoord zegt: “Een kip legt 1 ei per dag en maakt dat altijd luid kakelend bekend. Een kabeljauw legt 1 miljoen eitjes per dag en die hoor je nooit”. Dat spreekwoord hebben de Japanners alle eer aangedaan door zich de afgelopen jaren in stilzwijgen te hullen over het programma van de Olympische Spelen van 2020, die in Tokio en zijn banlieues worden gehouden.

De geheime intentie van het organisatiecomité is, de Spelen compleet te vernieuwen. Daarvan mag ik u vandaag iets onthullen. En neem van mij aan: de Tokioërs zullen ervan op hun tokes vallen. Immers, de Spelen waren tenhemelschreiend ouderwets geworden. Pogingen tot verandering hadden tot nog toe veel weg van hobbelpaardpolitiek, namelijk veel beweging en weinig vooruitgang. Maar wat verwacht je ook van mannen met meer tattoos dan hersenen?

Anderzijds beseft de nieuwste generatie Japanners ook wel, dat de gebraden kookaburra's hun niet in de mond vliegen. Maar na vier jaar appen, beppen en kleppen, zeg maar: na vier jaar miezemauzen, ligt er nu een programma op tafel, waarvan de burgerij zo meteen snel onder de indruk zal geraken.

De organisatoren willen uiteraard, dat er niets zal spaak lopen: ze mikken op een groot slem. Na een genereus botje-bij-botje, hoeven ze niet meer te beê te gaan zitten. Want de jonge garde wil het niet meer piano aan doen, wil geen mattheuseffecten, maar wil het – ook financieel – zonder cant groots en gezond aanpakken, indachtig een ander overbekend Japans spreekwoord: je kinderen zijn niet geïnteresseerd in wat je doet, maar in wat je nalaat ...

Deswege zijn talloze nieuwe olympische nummers toegevoegd aan het tableau, zoals daar zijn: 100 meter diepzeeschaken, fierljeppen voor rolstoelers, kunstpoepen van de 10 meterplank, wildwaterpunniken, 100 meter stilzitten met aanloop, 10.000 meter dicteeën met kickstart en als apotheose 800 meter pingpong snorkelen achter dery's.

Voordat nu de FAQ's op de fax gaan binnenstromen, verschaf ik u nog verder inzicht over deze nieuwe olympische takken van sport. Immers, niets schudt je meer door elkaar dan onwetendheid. Het geeft je een gevoel van hulpeloosheid. Op grond van de Japanse dharma wordt heel veel publieksenthousiasme verwacht van het polsstokhoogzwemmen, dat gelijk opgaat met het 100 meter aardappeljassen op buckels en met het snip-snapspel spelen. Bij deze laatstgenoemde sport worden trouwens – hapsnap – appels met peren vergeleken, te weten zijdenhemdjes en doyennés du comice, geserveerd op een bedje van fusilli, en op smaak gebracht met een pika sausje.

Bij het onderdeel paardrijden op euroloodvrij wordt goed gelet op de integriteit van de deelnemers. Ze moeten door en door fatsoenlijk zijn. De firma List en Bedrog wordt buiten de deur gehouden. Voor hen dus géén winningmood, voor hen géén cérémonie protocolaire, ondanks de hoofdprijs: een echte Japanse settopbox.

Veel wordt ook verwacht van het middernachtjudo met kwartslag afzet, met de deelnemers een voor een gekleed in speciaal ontworpen judopakken met pied-de-poule- en prince-de-gallesdessins, waarbij de mate-uitroepen en de waza-ari's goed tot hun recht komen. Die nieuwe kleding is écht je van het.

Nóg zo'n geweldige primeur is het brandingschaatsen op muziek bij een koliegestookte kachel. Dat onderdeel staat uitsluitend open voor geoefende atleten na een totalbodyscan. Daar zullen beauty-Kees en krieb-Els, hij in zijn pakkie-deftig en zij in haar toiletteje de soirée, een dubbele axel uitvoeren, een enkelvoudige lutz, een dubbele rittberger en een achterwaarts aangereden salchov, waarbij ze (door de geweldige doçuur van hun trainer) promiscue loskomen van de schuimkoppen. De oefening wordt afgesloten met een piaffe op de toppen van de golven. Een brandingdansende hovercraft bij windkracht 7 op de Noordzee is er niks bij.

Sportieve sterretjes zullen ook afspatten van de nieuwe sporten kleiduvenschieten met houwitser, alsmede tchoukbal met vliegende kiep, inclusief een tintelende SWOT-analyse achteraf. Het klapstuk van de Olympische Spelen nieuwe stijl wordt echter de sluitingsceremonie. Geen vaderlandslievende huppeldansjes meer, geen huis-tuin-en-keukenvuurwerkjes meer, maar een lascieve glitter-en-glamourshow. De mannen strak in het pak, de dames strak in de lak.

En als de ladies' night aanbreekt, verschijnt uiteraard ook de Duitse Bondspresident, met zijn geümlaute achternaam, om na het uitspreken van een aantal religieuze Bijbelbloempjes, plaats te nemen op de fisethouten tribunes om het nospel bij te wonen, onder het genot van een glaasje marc, cobbler of racemus. En reken maar: het wordt een nooit vertoond spektakel!

Kortom: niet langer één pot nat. Wel een in memoriam voor de oude Spelen. En een warm welkom voor de nieuwe Spelen, met een mooi evenwicht in de deelname van Ham- en BES-burgers. Zij zullen in Tokio volgens het uitgebalanceerde sportmenu veel inheemse fysalisplantjes te eten krijgen, gelukkig zonder fyofyo's. Alles uiteraard voorzien van het EKO-keurmerk. Slechts één minor detail kan deze innovatieve Spelen lam- en ellendig maken: het weer. De organisatoren willen daarvan echter niets weten: "Lou loene. Het gaat gewoon dóór. Ze kunnen ons de bout hachelen. We laten ons niet op de kop zitten door het weer. We zijn gekke Henkie niet!" Daarbij vertrouwen ze blindelings op de zéér gekende, atletisch gevormde meteoroloog Akihiro Ol Wedder, die als sportieve lijfspreuk heeft: "Mijn voorspelling is altijd goed, maar soms is het weer verkeerd".